Contributed by Ellen Verryt
woensdag, 21 mei 2003 -

Wat er juist gebeurde in de gevangenis van El Porvenir in Honduras op 5 april zullen we waarschijnlijk nooit helemaal te weten komen, maar een eerste verslag van een onafhankelijk rapport samengesteld door een Comissie aangesteld door President Ricardo Maduro, laten de sterke vermoedens die bestonden over een geplande moord tegen gevangenen van de jeugdbende 18 (Diesyocho) waarheid worden.

Mei is op gebied van gewelddadigheid tegen kinderen en jongeren in Honduras de ergste maand geweest van het afgelopen jaar met dalingen in de maanden November ,December en Januari wanneer we met verschillende ngo´s acties organiseerden om de gewelddadige moorden op kinderen en jongeren aan het licht te brengenen via nationale en internationale organisaties. Doch na al deze inspanningen kijken we nu met veel verdriet , onmacht en frustratie aan tegen een situatie die aan het onmenselijke grenst.

Drieenzeventig kinderen en jongeren werden vermoord in de maand mei. Negentwintig van hen ,blijkt nu na een grondig onderzoek , maakten deel uit van de volwassene gevangenisbevolking (onwettelijk gevangenschap) van El Porvenir en overleefden de uitgelokte opstand niet. Twee meisjes van veertien jaar die familieleden bezochten bevonden zich ook onder de slachtoffers.

De Hondurese regering stelde nog maar eens een Comissie aan (de lijst wordt oneindig maar met welke uitkomst of nut is de vraag hier). Deze keer om het onderzoek naar de gevangenisopstand te leiden. In een paragraaf van het nog niet oficieel uitgekomen rapport staat te lezen” dat de meerderheid van de 69 slachtoffers vermoord werden door politieagenten en militairen. “ Internationale wetgeving legt de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van gevangenen bij de staat Honduras is zodanig de directe verantwoordelijke voor het gebeurde in El Porvenir. Als conclusie staat er te lezen dat “Politieagenten en militairen zonder waarschuwing begonnen te schieten waardoor er op ongediscrimineerde wijze gedood werd.”

Als we de situatie van geweld en misdaad tegenover jongeren over heel het land bezien in die periode, werd het merendeel van de moorden begaan in San Pedro Sula ,de industriele hoofdstad van het land. Met een bevolking van 5,5 miljoen inwoners ,vonden 25% van de moorden hier plaats . Twintig procent in de hoofdstad Tegucigalpa en 40% van het totaal aan moorden van de maand mei in de gevangenis van El Porvenir , La Ceiba (derde grootste stad van het land).

Vijentwintig van de vermoorde slachtoffers waren kinderen (of 36% beneden de acttien jaar) . De jongste was nog net geen twaalf jaar en een meisje van veertien jaar werd onthoofd aangetroffen in San Pedro Sula. Achtenveertig van de slachtoffers waren tussen de achttien en drieentwintig jaar oud . Net-volwassenen in Belgie ,in Honduras ondertussen bijna een bedreigde soort. Negentig procent van de slachtoffers werden vermoord met vuurwapens , vier van hen doodgestoken.

Op 29 april werd de Hondurese ambassadeur op het matje geroepen door een groep van Britse parlementariers om uitleg te verschaffen over het groeiend aantal moorden op kinderen en jongeren in Honduras.Het is al sinds een tijdje dat er een groeiende bezorgdheid heerst in het Britse parlement alsook in het Europese, hopelijk heeft het gebeurde in La Ceiba en de opgewekte belangstelling voor Honduras ook een echte weerslag in de praktijk ,meer bepaald voor de ondersteuning van niet-gouvernementele initiatieven.

Casa Alianza, belangrijk lid van het netwerk waar ik voor werk vroeg vorige maand via haar Britse coordinator, Fred Shortland ,een oficieel beroep te doen op Scotland Yard om nieuwe (niet-corrupte ) agenten op te leiden in het onderzoek naar zoveel onopgeloste gewelddadige moorden op kinderen en jongeren en naar de ware feiten van het gebeurde in El Porvenir.

Contributed by Ellen Verryt
woensdag, 21 mei 2003 -

Romulo Emiliani, bisschop van San Pedro Sula en een van de weinigen die geen blad voor de mond neemt in de verdediging van jongeren in dit land zei tijdens zijn preek op 20 april in de gevangenis van El Porvenir dat er een “groot verschil bestaat tussen het neerslaan van een opstand en het uitmoorden van gevangenen.”

“Een grote kans is weggelegd voor Honduras om een volwaardig onderzoek te leiden en de verantwoordelijken te bestraffen om toch te kunnen tonen dat er zoiets als een wet en waardigheid bestaat in ons land “, alsnog Emiliani en waar wij ons hier volledig bij kunnen aansluiten.

22 mei,2003.

Geschreven door Ellen Verryt.

Ontwikkelingscooperante werkzaam binnen een netwerk van niet-gouvernementele organisaties in de strijd voor de erkenning van kinder-en jeugdrechten in Honduras.